



Veščina tihotenja

Ta kaplja je zorela vsaj tako dolgo kot je kapelj Hostarke in se zdi, da je čakala na primerno časovno usklajenost, da se izlije. Ni kaplje, ki ne bi vsebovala valjenja k tihotenju, te vrhunske veščosti zlivanja z Bogom, z univerzalno Zavestjo. Imenujem jo tihotenje, ker ne potrebuje razlaganja. Besedo meditiranje raje obidem, ker je onesnažena z početji kot so usmerjanje pozornosti, nadzorovano dihanje, vizualiziranje, afirmiranje, telesnimi držami in tehnikami meditiranja, čeprav medi-tacija pomeni zdravljenje duha z Mirom in je prava beseda. Ne pravim, da so omenjeni pristopi slabi, le niso tihotenje ali meditiranje.

Prav zaradi dolžine inkubiranja, ki jo je kaplja tihotenja potrebovala, je ne jemljem zlahka in je, mogoče, temelj vsemu višjemu, čistejšemu in bolj zdravemu, ki ga želite. Je preplet naravne znanosti in žive filozofije, ki ju notranja tišina sestavi v to čudovitost plesanja z Bogom. Kaj je o tem sploh za govoriti, bi bilo vmesno vprašanje. Molk od tu dalje bi bil gotovo najvišja uprizoritev te veščine, a povejte, bi vztrajali 3 minute, preden bi se z mislimi začeli zgibati v to ali ono smer? Tihotenje je naloga, ki vas pričakuje samostojne in neomajne. Novo znanje uporablja nov jezik, zato ga utrjujte enako redno in neprekinjeno kot tega, ki ga uporabljate zdaj. Če vas nekaj zanima in ste se do sedaj za odgovorom obračali navzven, vas nasičenost s tihotenjem ohrani v mirovanju, s tem pa v Vedenju. Le vaše prepričanje, da v izhodišču 'ne veste', vas pripravi do izgube sidrišča Vednosti v vas. To je seveda vaša svoboda, to vedno lahko naredite, si vzamete moč in izberete vlogo iščočne nevednosti.

Resnični duhovni svetilniki vas zaustavljajo v tem početju, da bi obmirovali v misli. Polnina Življenja ne more presijati miselnih zvez kot so, 'ne vem', 'ne znam' 'ne morem', 'nimam'. V tovrstnih miselnih zvezah Življenja ne more biti. ker Življenje Vednost in Polnina je.

Tihotenje je veščina, ki vas popelje iz obrobnosti Božjega delanja
ali iz nemoči posledic, v Njegovo naročje in v vzročnost Vsega.

Ne recite, da je to preveč za vas, da vi tega ne razumete, da vi tega ne morete. Prav ta misel je stvariteljica vaše resničnosti in enako lahkotno lahko izberete nasprotno in žanjete njen učinek. Ta hip mogoče še navidezna kompleksnost, vas pripelje do presenetljive preprostosti, Kakršno je Življenje in kakor ga tudi iskreni doživljate. Na zapletenost ste pristali nevedni. Zdaj je čas, da vede pristanete na preprostost Življenja sprašujoči, kako ste lahko sploh mislili drugače.



Vaša Duša, vi, se lahko potopite do plitvim naučenega znanja in mislite, da veste ali do razsežnosti Zavesti in Vedenje ste. Karkoli imate, ne prihaja do vas iz oddaljenih obzorij, prihaja iz vas. Poglejte naravo..., narava je utelešeno Dajanje. Narava daje, ker mora zadovoljiti zakon Življenja po enakovrednosti s prejetim in prejela je Življenje, prejema Življenje, Ljubezen, Polnino. Narava je zaščitena z nezmožnostjo upora proti temu Zakonu, ne glede na to, kako intenzivno jo izčrpavamo in kako surovo ji jemljemo Življenjske pogoje. Ona mora dajati in tako ostaja v krogu Življenja, čeprav se zdi, da izginja. Njeno izginjanje, ki je poslušno Zakonu Življenja, zrcali izgubo Življenja v vas, medtem ko sama, v poslušnosti Življenju, ostaja neprekinjeno v Njegovih Polninah.

Poslanstvo Življenja je, da se v vas popolnoma razgrne. Ta Popolnost je Kristusova zavest ali Zavest Maziljene brezpogojne Ljubezni. Veščina tihotenja razsvetljuje pot do tega Svetlobnega vrha, da bi spoznali lastno večno Božansko jedro. Dokler Vednost v vas spi, se zavedate in istovetite le z vidnim pojavom sebe.

Vaša ušesa slišijo le fizične zvoke in se odzivajo na njih, kot prebujenim v Vednosti, zvoke vlečete iz tišine in ustvarjate nikdar slišane melodije, ste ustvarjalci Življenjskih novitet. Tihotenje vas preobrazi iz posnetka, ki zapisuje, pomni in ponavlja to, kar čutila zaznajo, v Živo ustvarjalnost, ki je s čutili lahko zaznana in posneta. Niste CD plošča, ste melodija. To je vaš naraven razvoj iz semena v cvet. Kot seme ne morete vedeti, kaj vam je narediti, da se razcvetite, vse kar poznate je tema in nevednost, zato vam preostane le zaupanje in predaja naravnemu procesu zorenja, ki je zapisan v vas in zariva korenine prav v očiščeno prst notranje tihote. V semenu ste že Celi. V razcvet vstopite, ko doumete, da Bog ne dela za vas, pasivneže, On dela z vami.

Hotenje po soustvarjanju z Njim, mora biti vaše, prav tako skladnost z Zakonom pravične izmenjave. Soustvarjanje z Bogom pomeni le to, da morate poznati Boga in Njegovo Delanje. To spoznate tako, da spoznate sebe kot Vednost, ne kot telo. Tihotenje izbriše program nizke zavesti, ki ste si ga naložili v telo in z njim prepisali Naravno Inteligenco Vednosti. Zatajili ste se kot Vir, ki pogojuje to telo in pristali na žrtvenost, ki je pogojena z njim.

Tihotenje znanstveno razloženo Tihotenje ali meditiranje (ne meditacija, razlikujte tok od stanja), kadar vanj ne posegate z občutkom 'osebnega delanja', je najpomembnejša zmožnost človeka, ki spodbuja njegovo napredovanje proti Svetlobi. Preprostost te zmožnosti je tako presenetljiva, da je tudi najbolj večji v njej ne morejo pojasniti. Lahko pa govorijo o njenih učinkih. Skozi tihotenje lahko ste karkoli. Tihotenje zaustavi uhajanje energije v navidezno Dogajanje okoli vas in obmiruje v gravitacijskem središču, v Nični točki. Spomnite se Jezusovega napotila, "Kam mislite, naj pride Božje kraljestvo, ko molite Oče naš, če ne v vaše srce?" Zaradi navzven obrnjene pozornosti imamo ljudje milijarde vernikov, pa malo Ljubimcev, ki bi Božjemu kraljestvu v sebi odprli vrata.



Vsak dan molijo 'Oče naš, pridi Tvoje Kraljestvo in zgodi se Tvoja Volja', nato se sprejo s prvim, ki jim stopi na žulj ali ni po njihovo. Kot navzven obrnjeni gledate v druge in ne veste, da gledate iz sebe in vidite sebe. Neprisebnost vas oslepi za videnje vašega neskladja med misliti in delati. Dejavna ljubezen molči in sprejema, kadar naleti na grdobijo in Njena volja je vedno dajati ljudem svobodo padanja, ki osvobaja nevednosti.

Soustvarjanja z Bogom, tihotenja, se lotite najbolj naravno, kar vam je zapisano v instinkt Duše, z gotovostjo orliča, ki brez misli odskoči z gnezda, visoko na skalnem previsu, v prvi polet. Ne mislite si, da potrebujete tehniko, da morate vedeti, kako naj obmolknete oz. poletite, da bi se morali šolati, iti na tečaje in delavnice, da bi vstopili v čarobno in skrivnostno, a nikakor skrito Moč nepočetja. Vedite, da Mir ste po danosti. Jasnost in Vednost sta vaša stanja Biti. Nato le počivajte v tem in prisostvujte Lepoti, ki se rojeva. Kaj se razgrne, ko Božjemu kraljestvu enkrat odprete vrata, je neopisljivost, ki jo razumete le vi, saj je le za vaše oči.

Gotovost Vedenja, ki ste, je prvi korak. Ta vas vpelje v naslednjega, da popolnoma odmisлите telo in z njim ne delate ničesar. Ne vodite pozornosti, ne uravnavate diha, ničesar si ne predstavljajte, ne premikajte ga..., vi ne delate ničesar. Nikar pa ne spreglejte nobene podrobnosti Njegovega delanja, ki se ob vašem umiku iz notranjega prostora, lahko zgane kot kalček Božanskosti, ki so mu končno dani pogoji za rast.

Dovolite pozornosti razpršitev na brezmejnost širjenja Svetlobe kot pravkar rojevajoče sonce. Ne skušajte se zbirati v eno samo točko, kot morda beseda 'nična točka' namiguje. Ne usmerjajte pozornosti v to, česar ne želite, pač pa bodite v ekstazi vedenja, da ste Mir, Moč in Vednost Življenjske Polnine. Ko pozornosti dovolite svobodo gibanja, bo sama od sebe padla v Mir, v Počitek, kjer je doma. Naj vas zadovoljstvo potešenosti, ki ga Mir prinaša, prežame kot Svetlobni objem, ki ga ne potrebujete ubesedovati, niti potiho v sebi. Le bodite Svetloba, ki presije fizičnost tako daleč, kot si dovolite razširitev. Vedenje lastne Svetlobnosti naj odseva nekaj takega:

"Slava Tvoje maziljene Luči je nad mano. Sem Duh iz Duha.
Tvoja Svetloba je vse okoli mene, obdaja me in preseva.
Raztapljam se v Njej, ki je Moja Svetloba.
Poznam Svetlobo, ki sem."

Pomagajte si tako, da z ničemer ne dražite telesnih čutil, ne z dišavami ali glasbo, ne z igranjem glasbil ali zrenjem v svečo ali plamene..., tudi prste zasukajte proč od kolen, recimo, na katerih vam počivajo roke ali od tal, da se blazinice prstov ničesar ne dotikajo in jih ne dražite... ne zbirajte pozornosti na nobeno izbrano žarišče in sama se ustali na prsih, kjer vas diha odpira za Milost, ki jo dihate.



Prav notranje razširjanje sapnika in pljuč, ki se dih zariva v vašo mesenost, namesto opazovanja dvigovanja prsi in trebuha, je hipnotičnost, ki vas prikuje nase, zlije vas z dihom, ne z njegovim učinkom. (Glej Kurmanadi - Dih dvoživke)

Plodovi tihotenja Občutje odsotnosti vas iz vas in prisotnost Bivanja, očiščenega neskladij z Življenjem, ki jih 'jaz delam' prinaša, bo postopoma postalo vaš nova normalnost. Vodi v metanojo, v preobrazbo dojemanja sebe (Glej Metanoja), v kateri bo počivanje v Miru in v Popolnosti Življenjskega sedaj, vaš nova stalnica. Ugotovili boste, da naenkrat ne morete več izražati misli in čustev, neskladnih z novo vibracijo, ki vlada vašemu prostoru.... strahu, jeze, malodušja, man(več) vrednosti, zavisti, ljubosumja... .

Bolj redno in slednjič stalno zadrževanje v razpoloženju 'v sedaj ni bremen', kot pravijo modri Tolteki, ali 'notranja tišina varuje in oskrbuje', ali 'zaupam Božjemu delanju' ali 'vse, kar se zgodi, je v skladu z Božjo voljo' ipd., bo povzročilo, da bodo neskladja vaše energije, fizične in duševne bolezni, stiske in pomanjkanja, izrinjene iz vas. Ustvarili ste jih z neskladnim čustvenim razmišljanjem, ki ni plod vašega naravnega stanja Biti. Vibracije, neskladne z vašim stanjem Miru, v telesu ustvarjajo toksine in komunikacijske motnje, da ne čutite več zatavanosti, v kateri ste in ne slišite več glasu Duše.

Plod tihotenja je eno samo plamenenje po Radosti počivanja v Miru.

Ta nemudoma pušča posledice na vibraciji vašega prostora,
ki zdravi in osvobaja odvisnosti, ki vas obolevajo.

Rednost zadrževanja v Njegovem počitku ustvarja energijski ščit, ki izolira
vaš prostor pred starimi navadami samo-uničevanja in pred okuženjem iz okolja.

Tihotenje je vaša izraznost, da spoznate Boga v sebi in Njegovemu Vedenju dovolite tok skozi tako, da se odrazi tudi v oblikah tega sveta in ne ostaja le ideja. Kar veste, to mislite, kar mislite, to ste. Vedite torej, kdo ste in to bodite.

Neutrudno se urite v tihotenju, vse podredite temu. Urite se v tihotenju sedaj in v sedaj..., in spet in spet..., ko telesno mirujete, med delom, med vožnjo, med osebno higieno, med prehranjevanjem, med sprehodom. Odsotnost občutka, da vi tihotite in vi delate, naj se razpusti v univerzalnost tihotenja in delanja, v katerem ne čutite ne zaslug, ne krivde za Dogajanje, saj vas v Njem ni. Kako čudovito se je izničiti v "jaz mislim in jaz delam" in Biti Eno z Njim (Njo). Kot skladatelj iz tišine vleče dušo božajoče melodije, tako iz tihotenja vlečete, kar preide sito znova dejavne Duše. To je čudovit trenutek odkritja sebe, je rojstvo Božanskosti.

* * * * *

MaŠumoRada